

Čarobna ogledala

Vrlo rijetko pruža nam se mogućnost da u izložbenim dvoranama naših muzeja vidimo izložbu umjetničkog obrta i dizajna suvremenih majstora. Izložba ogledala pritom je pravi kuriozitet, a austrijski majstor **Arnulf Komposch** iz Celovca (Klagenfurt) izuzetak je koji potvrđuje pravilo. Domaćin je izložbe koju publika može razgledati do 22. listopada, Muzej grada Zagreba, a organizirana je posredstvom Austrijskog kulturnog instituta u Zagrebu. Izloženo je dvadesetak ogledala toga vrsnoga četrdesetdvostrukišnjeg majstora, što ih karakterizira ispreplitanje zanatskog umijeća i umjetničke imaginacije jednostavno sjedinjene nazivom KOMPOSCH-PIEGEL.

Ogledala majstora Komposcha krase mnoge interijere banaka, hotela, privatnih stanova, ali i Dvoranu ogledala zgrade pokrajinske vlade u Celovcu. Brušenjem stakla autor se bavi već više od 25 godine, a

od 1864. godine posjeduje i vlastitu radionicu za obradu ogledala. Za nedavna susreta, rekao nam je: – Prije nekoliko godina i moja supruga Irena (porijeklom Jugoslavenka, op. a.) počela je raditi sa mnom. Ima vrlo dobar osjećaj za dekoriranje jer je po profesiji dekorater, a otkad radi sa staklom vrlo dobro napreduje i volim raditi s njom.

• **Imate li trenutačno u vašoj radionici i drugih pomoćnika?**

– Najviše volim raditi sam, sam sa sobom, jer najčešće radim s vrlo osjetljivim materijalima. Sam radim od početka do kraja proizvodnje jer uživam u tome. Sada imam vrlo dobru promjenu u radu jer smo iznajmili kuću u Nerežišću na otoku Braču i tamo živimo gotovo pola godine. Najčešće ostajemo mjesec dana ili barem tjedan-dva i sretni smo svaki put kad dođemo tamo. Stara konoba služi nam kao radna soba, a prekrasan prizor pruža se kad se otvore vrata i pogled na nekoliko

kilometara daleko.

• **Znači, na Braču ste posebno inspirirani za rad?**

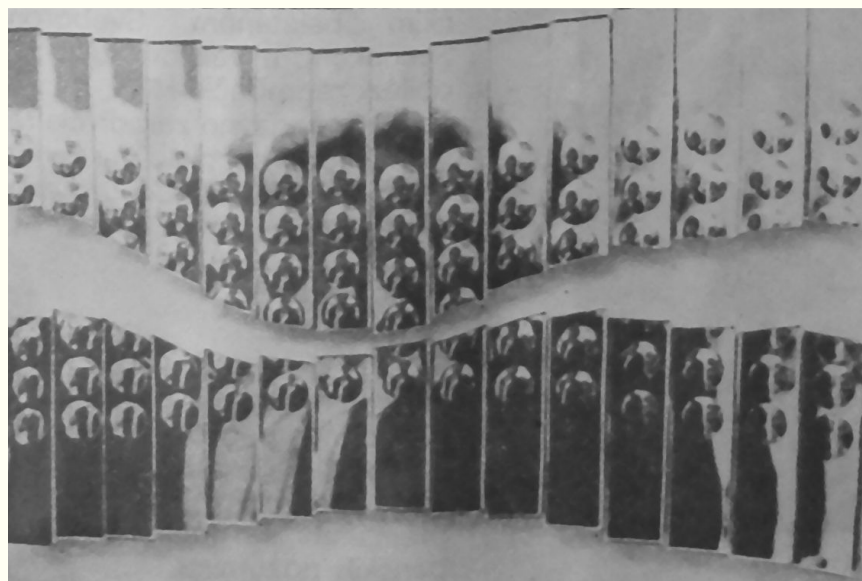
– Da, uistinu sam inspiriran, a i volim tu novu rekreaciju. Tamo spremam svoje izložbe, završavam i velik dio poslova oko brušenja (ozrnjavanja) stakla sa specijalnim strojevima koje imam tamo, obrađujem i ogledala, a u Klagenfurtu najčešće konstruiram i planiram posao.

• **Volite li razbijena ogledala?**

– Dobro pitanje. Razbijeno ogledalo je vrlo jak simboličan znak, čak i u povijesti umjetnosti (prisjetimo se Marcela Duchampa). Znamo za njegova misteriozna svojstva i vjerovanje da razbijeno ogledalo donosi sedam godina nesreće. Nisam sklon vjerovati u to. Tu se izražava vrlo stara tradicija i povezanost između ogledala kao predmeta, sreće i osjećaja osobnosti. U tom kontekstu je i ta tradicija, simbolika. Sasvim je drugo značenje kad radite sa staklom, kad obrađujete komadić po komadić njegove površine strojevima. Velika ogledala moram podijeliti barem u dva dijela, što već izgleda razbijeno, premda se drže zajedno, a možete učiniti i štošta drugo u vezi s formom. Moja filozofija jest da je razbijeno ogledalo puno značenja, simbolike i drugih formi tradicionalnog poimanja ogledala.

• **Da li se kod obrade ogledala ugledate na neke druge forme iz povijesti primijenjene umjetnosti?**

– Da. Povijesna referencija je prilično prisutna. Moj stari učitelj u Veneciji je od kristalnog stakla radio fantastične forme ogledala. Ja sam također tamo učio, ali uvijek nastojim naći novi put između kulture, umjetnosti i filozofije, koja se promijenila posljednjih godina. Nastojim se nositi s modernim vremenom.

Jedan od zrcalnih objekata nastao multipliciranjem forme